

Kjære, gode bygdekvinner i Akershus!

Akershus

I går ble det tredje adventslyset tent noe som bringer varsel om at jula er nær forestående.

Alle hadde vi regnet med en normal julefeiring i år. Vi fikk et lite «frikvarter» fra pandemien før den igjen slo til med full kraft. Nå er folk skuffet, redde og frustrerte. Har vi rykket tilbake til start? Det vet vi ikke, men vi vet at hele klodens befolkning lever i en uforutsigbar og krevende tid.

Vi takker dere for utholdenhet og kreativitet i tiden etter at Norge stengte ned 12. mars 2020. Til tross for restriksjoner ble det i 2021 holdt både kurs og arrangementer, Pandemien førte til ny kunnskap – kanskje fikk vi også en større bevissthet om hva som betyr mest i livet!

Vi minner om at det er viktigere enn noensinne å ta vare på hverandre, og oppmuntre hverandre til å holde ut, til å tro på at livet igjen vil smile. Vi må ikke glemme at det vi trenger å gi oss selv og hverandre nå er håp.

Vi takker for god kontakt, og inspirerende møter i året som gikk! Med den nydelige og tankevekkende legenden om de fire adventslysene (s.2) ønsker vi dere julefred samt et godt nytt år i nestekjærlighetens og håpets tegn!

TA VARE!

Julehilsen 2021 fra styret
i Distrikt Akershus Bygdekvinnelag
v. distriktsleder Marit Helene Lund

Styret oppe fra v.: *Marit Helene Lund, Bodil Berg, Gro Johnsen, Trude Skage Andersen, Kari Fjelstad Luke, Liv Østeng Halvorsrud og Margrethe Henden Aaraas.*

Legenden om de fire adventslysene

Fire lys brant på adventskransen. Det var helt stille, så stille at man kunne høre lysene snakke til hverandre.

Det første lyset sukket og sa: "Mitt navn er fred. Jeg skinner så klart, men menneskene vil ikke ha fred, de vil ikke ha meg." Lyset ble mindre og mindre..... til slutt sluknet det helt.

Det andre lyset sa: "Mitt navn er tro. Men jeg er blitt overflødig. Menneskene vil ikke vite av Gud lenger. Det er meningsløst at jeg brenner." Så sluknet det andre lyset.

Bedrøvet og med lav stemme sa det tredje lyset: "Mitt navn er kjærlighet. Jeg eier ikke lenger kraften til å brenne. Menneskene overser meg. De ser bare seg selv og ikke andre rundt seg, som de skulle elske." Så også det tredje lyset sluknet.

Et barn kom inn i rommet, så på lysene og sa med øynene fulle av tårer: "Dere skal da lyse og ikke slukne," .

Da hørtes plutselig stemmen til det fjerde lyset: "Vær ikke redd! Mitt navn er håp og så lenge jeg brenner, kan vi tenne de andre lysene."

Barnet fant frem en fyrstikk, og ved å hente lys fra håpets flamme tente hun alle de andre lysene igjen. 🔥

(Foto fra Instagram: mayaflyfly).